

det kan lade sig gøre. Jeg anser heller ikke dette Lovforslag for at være saaledes beskaffent, at der skulde kunne være noget i Vejen for at give det Lovskraft for vor Landsdel. Jeg ved godt, at saadan som Hundene hidtil er blevet beskattet hos os, vil der hos visse Kasser, som har haft Gavn af denne Skat, være noget mindre Velvillie overfor dette Lovforslag, men jeg mener alligevel ikke, at dette har saa stor Betydning. Vi maa jo være i Stand til at komme ud af det med Hundene paa samme Maade nede hos os som heroppe, og jeg tror, at baade Hundeejere og Hunde vil være godt tilfredse med, at vi faar denne Lov udstrakt til ogsaa at gælde for de sønderjydske Landsdele.

Jørgen Møller: Dette Lovforslag vil sikkert, i hvert Fald for Købstadkommunernes Vedkommende, vække Utilfredshed nede hos os, fordi disse i Fremtiden kommer saa langt længere ned med Hundeafgiften, end de har været i de senere Aar. I Haderslev betaler man f. Eks. i Afgift for en Hund under 40 cm 35 Kr., og for større Hunde betaler man 50 Kr.; saa Hundeejerne vil altsaa slippe betydeligt billigere, naar de nu kommer ind under dansk Lovgivning. Til Trods for de høje Afgifter, vi har haft — Forholdet stiller sig noget forskelligt i de forskellige Byer —, er Antallet af Hunde steget i en kolossal Grad i de senere Aar; i den By, jeg før nævnte, er der f. Eks. nu 5 Gange saa mange Hunde som i 1912, til Trods altsaa for den forøgede Afgift. Jeg tror derfor, at især Købstadkommunerne vilde have været glade ved, om vi i Stedet for denne Lov, der er gældende heroppe, havde faaet en Lov, der tværtimod forhøjede Afgifterne for Hundene. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at der kunde indføjes en saadan Bestemmelse i Loven som den, man har i Esbjerg; i denne By er der, saa vidt mig bekendt, Forbud imod, at Hunde løber frit omkring paa Gaderne, de skal føres i Snor. Jeg tror, det vilde være en ganske god Bestemmelse for Købstæderne, og jeg kunde ønske, at en lignende Bestemmelse blev indført i den danske Lovgivning paa dette Omraade. Men i øvrigt er jeg af samme Anskuelse som den første ærede Taler, at vi ikke paa dette Omraade skal være en Stat i Staten, men at vi selvfølgelig ogsaa her maa ind under dansk Lovgivning, og jeg anbefaler derfor dette Forslag til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Naturfredning af 8. Maj 1917.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2627.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Frandsen: Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og af Justitsministerens Udtalelser ved Fremsættelsen, er det de Afgørelser, der er truffet i Anledning af Fredningen af Møns Klint, der har fremkaldt Lovforslaget. Som Justitsministeren nævnte, blev der truffet 4 forskellige Afgørelser af Erstatningsspørgsmaalet. Fredningsnævnet, som var mest lokalkendt, fastsatte Erstatningen til 2000 Kr. aarlig, Overfredningsnævnet til 40 000 Kr. en Gang for alle, altsaa samme Afgørelse, kun at Erstatningssummen kapitaliseredes. Derefter forlangte Ejeren af Klintholm Skøns mænd udnævnt, og af disse Skøns mænd kom den ene til en Erstatningssum af 60 000 Kr., den anden til 100 000 Kr. Da Overfredningsnævnet ikke vilde godkende denne Afgørelse, forlangte man Overskøn, men dette Overskøn kom til det forbløffende Resultat, at Ejeren i Erstatning skulde have 150 000 Kr. Nu fik vi heldigvis her i Landstinget i Naturfredningsloven indsat en Bestemmelse om, at Erstatningssummer paa over 2 000 Kr. skulde godkendes af Rigsdagen, saaledes at det altsaa blev Bevillingsmagten, der afgjorde, om Erstatningssummerne skulde udbetales eller ikke, og da Spørgsmaalet i Fjor var fremme i Folketinget, var man fra alle Sider enig om at nægte Bevillingen. Nu har Overfredningsnævnet stadig mødt den Udtalelse fra dem, der skulde have Erstatning: vi finder os ikke i Overfredningsnævnets Afgørelse; derfor har dette henstillet til Justitsministeren at foranledige en Ændring i Lovens Bestemmelser om den Maade, hvorpaa Vurderingerne skal foretages. Lovforslaget gaar da ud paa, at der i Stedet for Skøn og Overskøn nedsættes en Taksationskommission ligesom i Tilfælde, hvor der er Tale om Ekspropriation. Jeg kan paa Overfredningsnævnets og paa mit Partis Vegne anbefale denne Ændring.

Da jeg hører, at andre Partier ønsker Sagen i Udvalg, skal jeg ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa et Udvalg nedsat.

H. P. Jensen: Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal, der har foranlediget